

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. II. Quomodo Amicus fidelis ægrum animet ad fortiter ferendos
superandosque morbi dolores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

2, mofa, mēne ergo unam delegifti in
 2, quam parcendo tam crudeliter de-
 2, ſævires? cæca ſis licet, videre ta-
 2, men haftenus potes, quàm ego te
 2, efflictim depeream. Pace tua dix-
 2, rim hoc unò peccas graviter, quæ-
 2, rentes te, tuamque operam incla-
 2, mantes ſurda aure præteritis, te
 2, verò remis velisque fugirantes, uſ-
 2, que & uſque, moleſta inſequeris,
 2, uſque dum aſſequeris.

§. II.

*Quomodo Amicus fidelis agrum animæ
 ad fortiter ferendos ſuperandosque
 morbi dolores.*

VT morbi diuturnitate corpuscu-
 li vires minuntur, ita creſcunt
 dolores, languentemque ita miſerè
 interdum diſcruciant, ut variis que-
 rimoniis impatientem animum pro-
 dat: faciendæ & huic morbo medici-
 na.

Vllāne præſentior eſſe poſſit eā
 quam

quam nobis præscribit medicus cælestis? a *In patientia vestra possidebitis animas vestras.* Quasi dicat; hæc una virtus est, quæ vos hîc, & in cælo, compositis passionum fluctibus in tranquillam animarum vestrarum possessionem immittet.

Ad hujus virtutis amorem & exercitium, ita nos hortabatur Cyprianus: Sit licet rei familiaris amissio, sit de infestantibus morbis assidua, & cruenta membrorum vexatio, sit de uxore, de liberis funebris & tristis avulsio; non sint tibi scandala ista, sed prælixa, non debilitent, aut frangant Christiani fidem, sed, potius ostendant in colluctatione, virtutem, cum contemnenda sit, omnis injuria malorum præsentium, fiducia bonorum futurorum. Conflictatio in adversis, probatio, est virtutis, sicut scriptum est, *vasa figuli probat fornax, & homines justos tentatio tribulationis.* b Hæc & plura in hanc rem ibidem, Cyprianus.

a *Luc. 21.* b *Ser. de morte,*

Solet

Solet figulus vasa sua primò quidem, fornacis ignibus committere: deinde, àn excocta sint, virgula, vel inflexo saltē digito explorare; quod si sonum clarum & suavem reddiderint; bona, si fuscum aut raucum, mala judicat. Ita Deus olim, vas suū electionis Paulum periclitatus est; spirantem minarum ex equo deiicit, terræ affligit, gravi cæcitatibus virgâ percutit: quid ille, interim? a *Domine quid me vis facere?* Ecquid de sono verum vas electionis agnoscitis? Quid Jobus à planta pedis, usque ad verticem capitis, ulcere pessimo percussus? *Sicut Domino placuit, ita factum est. Sit nomen Domini benedictum.* O sonum omni vocum instrumentorumque musicorum harmonia suaviorem!

Non ita Ochozias, Rex Samariae, qui, cum in morbum incidisset, graviterque doleret ex pedibus, ite, ait, consulite Beelzebub, Deum Accaron, utrum vivere possim de
infr-

a *Act. 9,*

infirmirate hac. Consulite Beelzebub ! ô sonum ingratum nimis & insuavem !

Et Julianus Apostata, lanceâ, incertum unde, transverberatus :
Vicisti, inquit Galilae vicisti.

a — *Sonat & illa vitium percussa,
malignè*

*Respondet viridi non coacta fidelia
limo*

Illi nempe, vasa erant in honorem, in pulcherrimo cælestis aulae abaco collocanda : hi verò, vasa in contumeliam, brevi infringenda, & in infernae domus sterquilinum abjicienda : b *Tamquam vas figuli confringes eos.*

Ochoziam imitantur, qui morbis à Deo percussi, Pythones & Pythonissas consulunt, sibi que nescio quibus præstigiis ac superstitionibus illudi patiuntur, sed caveant ne Ochoziæ, cujus impietatem Apostasiamque æmulantur, similem exitum sortiantur.

2. Co-

a *Persius* b *Pf. 2.*

2. Cogitet æger peccata sua pœnas acerbiores promereri, dicatque cum Michea : a *Iram Domini portabo quia peccavi ei.* Vel cum Jobo : b *Pec-
cavi, & verè deliqui, & ut eram dignus non recepi.* Et cum Augustino : *Grav-
ius est quod commisi, levius est quod to-
lero.*

3. Dicat impatientiam non leva-
re, sed aggravare dolorem, & quod
magnificandum, tollere meritum
magnum : quare ergo pariendi ne-
cessitatem non convertit in meren-
di opportunitatem ? Consilium il-
lud est Chrysofomi, ut patiatur
æger cum merito, quod nihilo mi-
nus sine merito passurus est.

Vis scire quantum sit patientiæ
meritum ? c *Id quod in presenti est mo-
mentaneum & leve tribulationis nostræ,
ateternum gloriæ pondus operatur in nobis.*
Idem ad Rom. d *Non sunt condignæ
passiones huius temporis ad futuram glo-
riam qua revelabitur in nobis.*

4. Dicar, unius digculæ labo-
ribus
a Mich. 7. b Job. c 3. 2. Cor. 4. d Rom. 8.

ribus redimi labores longè graviores, anno toto tolerandos in purgatorio. Et hoc est quod insinuat Ezechiel: *a Diem pro anno dedi tibi.*

Adde hominem, dum hic patitur, non modò luendam in altero sæculo pœnam expungere, sed insuper gratiæ novæ accessionē promereri; post mortem verò, ultrices illæ flammæ ita peccati rubiginem excoquunt, ut gratiæ adjiciant nihil: ibi enim satis patiendi dumtaxat, & non etiam merendi locus est.

3. Quando foruli sive loculi sacris imaginibus vel statuis capiendis, ædiculæ in modum ædificantur, debent & ipsæ imagines sive statuæ loculamentis suis adaptari; proinde dedolari & perpoliti: audi quo modo: *Tusionibus, pressuris expoiti lapides suis coaptantur locis per manus artificis, disponuntur permanjuri sacris ædificiis.* Ubi ergo doloris aculeos senseris; malleos putæ, vel forfices, quibus loco

a Ezech. 4.

loco tuo adaptaris. Quid acutas quereris? bene potius ominare de loci, quem in caelo occupaturus es, sive magnitudine, sive splendore.

6. Accidit non rarò, ut tunc maximè, Dominus Deus malleorum ictus ingeminet, cum morti sumus viciniore, videt nimirum opifex faberrimus, operi suo deesse aliquid ad perfectionem, ideoque manum extremam adhibet; tunc consilium divinum, idea sua intervertas? Imitandus est tibi Christus Jesus Servator noster, qui, ubi horam suam ex æterni Patris voluntate advenisse comperit, *a Ut cognoscat mundus, inquit, quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater sic facio. Surgite, eamus: quònam bone Jesu? ad flagella, ad spinas, ad crucem, ad mortem: dictum, factum. Hæc est hora vestra, dixit militibus tortoribus suis; tragediæ quam occæpistis, læctuosum ut so-*

a Ioan, 14.

let, in Calvariæ theatro finem imponite, quando ita Patri meo libitum est, vestris ego non tantum jussis & imperiis, verum etiam nutibus exarumissim obsequar, utriusque me accommodabo. a *Aspice & fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est.* Vitæ tuæ sive comœdia, sive tragœdia breviter terminanda est, passio tua, ut sic dicam, tamquam ultimus fabulæ actus instat. Ad sunt præmissi satellites divinæ voluntatis executores: quæris quinam illi? catarrhus ille qui fauces invasit; tussis illa quæ intestina convellit; febris illa tam ardens quæ vires exedit; aqua illa intercus quæ animam repentinè extinguit, arenosus ille calculus tam crudelis, morborum denique alii, numero plurimi, acerbitate singulares, satellites sunt, quibus Deus mandavit de te, nempe ut, tristi licet ministerio suo, passioni sive morti tuæ promovendæ operam prærent.

Mor-

Exod. 250

Mortem, ais, non recusas: cur ergo dolores ministros ejus tanto perere averfari? mortem morbus præcedit, morbum dolor comitatur, morbum doloremque non minus affert naturæ lex atque conditio, quam ipsam mortem: eum ergo qui sive morbo, sive dolori nimium oblectatur, certum est, ait Cicero *a*, naturæ repugnare, quid autem aliud naturæ repugnare, quam cum Diis (dicamus nos, cum Deo) bellare? Tu ergo, si sapias, dolores tuos Christi doloribus, & mortem tuam morti ejus arctissima voluntatum consensione agglutinabis, & quantumvis myrrhæ & aloës calici passionis tuæ admisceat, querimoniis abstinebis, Dicas potius:

Bone Jesu da mihi hanc gratiam, ut in hac qualicūque visitatione tua, fructus & proventus, quem desideras, consequatur; neque impatientia vel ingratitude mea impediat: tuam, spero, manum porriges

a Lib. de Senect.

ges in firmo mihi, meque sicut Petrum Apostolum, cum mergi coepisses, ex marinis fluctibus, potenti dextera eripies, ne sub hac cruce labascam & concidam.

§. III.

*Quomodo Amicus fidelis agrum iis
vet in tentationibus con-
tra fidem.*

Compertum habet (ut est astutissimus) animarum nostrarum juratus hostis, nullis machinis & edificium quodvis facilius dirui posse, quam si fundamentum ejus labefactetur: eo enim vel subverso penitus, vel graviter convulso, quidquid tandem fabricæ superstrueretur, vel ex tempore pessum eat, vel cum tempore ruinam trahat necessum est. **A**edificii spiritualis atque ad eam salutis æternæ basis & fundamentum fides est, Christiano homini tam necessaria, ut sine ea frustra salutem